Gündemi takip etmediğim için eksiklik hissettiğim zamanlar olmuyor değil.

Daha doğrusu gündeme bakıyorum ve aklıma yapacak hiçbir yorum gelmiyor. Başbakanın kızının tiyatroda ne yaşadığını bilmiyorum, ilgimi çekmiyor, falanca siyasetçinin kaseti çıkmış, yorum yapmak ihtiyacı duymuyorum, Bin Ladin öldürülmüş, yaşadığından haberim yoktu, falanca takım bu sene çok kötüymüş, oynamadığım sürece bana ne...

Sosyal medyada takip ettiğim insanların pek çoğu taraf olmakta (ya da *tarafsızlığa taraf olmakta*) çok hızlı. Ben daha ne olduğunu anlamadan, herhangi bir karar veremeden, ilgimi çekse mi, çekmese mi hesabındayken kınamalar yapılmış, küfürler edilmiş, övgüler dizilmiş, sevinilmiş, üzülünmüş, kızılmış oluyor. Aval aval bakmakla yetiniyorum.

Önceden gündemi takip etmemek için bir gayretim vardı. Artık doğal halim kendimle meşgul olmak. Elime televizyon kumandası geçerse *balık kanalını* açıp balıkları seyrediyorum, film/dizi cinsinden lüzumsuzluklar, maksadının tam aksine başka biri yanımdaysa münasip geliyor, tek başımayken, yapacak hiçbir şey yoksa bile açıp televizyon seyretmem, gözlerim açık veya kapalı *hayal kurarım*.

Uzun uzun haber takip eden, yorum okuyan, gazetecilere saygıyla bakan insanları düşünüyorum. Bazen acıyorum, bazen imreniyorum, ama onlar gibi olamayacağımı, o trenin kaçtığını biliyorum. Kendi hayallerinde, kendi dünyasında, bahçedeki erik ağacına yaslanıp Kubbealtı lügati okuyarak zamanını geçiren ve bir gözüyle karıncaları, bir gözüyle kedileri takip ederken, beşyüz senedir kimsenin kullanmadığı kelimeleri içinden tekrar eden yalnız bir adamım.

Gündem sahte geliyor, insanları manipüle etmek için elinden geleni yapan hokkabazların oyuncağı olmak gibi. Bu devir her tür haberin eğip büküldüğü, insanların yalanla hapsedilip, yarım gerçekle sokağa sürüldüğü bir zaman, efendilerin elinde her tür araç mevcut ve amaçları uğruna her yol mübah. Onların eline oyuncak olmaktansa, *cahil* kalmayı tercih ediyorum.

Belki *gerçeği* bulmak için uğraşmam gerek, belki başbakanın kızının tiyatrodan neden çıktığını, Bin Ladin'in üfürükten mi öldürüldüğünü bilmem gerek ama *lüzumsuz bilgi* tanımını *işime yaramayan ve beni daha iyi insan yapmayan her tür bilgi* diye dile getirince, erken teşhisle yanlış yapmaktansa, umursamayarak yanlış yapmayı tercih ediyorum.